

(4) Մեկ ոռակին արժէ երկու շրինք Անգղիոյ Ծ. Խ.

խնդրոյն վերաբերեալ յատուկ պաշտօնի մը փարիզ յուզարկուեր է : Տոր Լատուած որ Իտալիոյ և Գաղղիոյ կառավարութեանց մէջ տեղի ունեցած այժմեան բանախօսութիւնները յաջող վախճան մի ունենան և այս երկու ազգաց մէջ եղած փոխադարձ քարեկամութիւնը չարութիւն , ուսկից կրնայ խիստ վտանգաւոր հետեւութիւններ ծագել ի մասին ընդհանուր խաղաղութեան :

Ի ներկայութեան այսպիսի դժուար և վտանգաւոր կացութեան , Լատուայի մեծ տէրութիւնները տեսնելով թէ բարձրագոյնը ինքն-Լատուայի Լալի փաշային մարզասիրական պաշտօնը դժբաղդութեամբ յաջող վախճան մի չունեցաւ : Կիրիտի մէջ , և պատերազմը պիտի շարունակուի , մեծ տէրութիւնները կըսեմք , այսինքն Գաղղիան , Ռուսիան , Բուլղարիան և Իտալիան , միաբանութեամբ յայտագիր մի մատուցին այս օրերս Բարձրագոյն Գրան ի մասին Կիրիտի խնդրոյն : Եւ յայտագրին ճիշտ պարուհակութիւնը թէպէտեւ յայտնի չէ տակաւին , սակայն կը հաստատեն թէ բարեկամական առաջարկուկութիւն մըն է յիշեալ ցաւալի գործոյն վախճան մի տալու համար : Եւ Պոլսոյ անգղիական լրագրոյն գրածին նայելով՝ Լատուայի գեապան ևս միւսնոյն խնդրոյն նկատմամբ յայտագիր մի պիտի տայ եղեր Բարձրագոյն Գրան , փոքրիկ տարրերութեամբ մի չորս տէրութեանց տուած յայտագրէն : Իսկ Լոնդոնի գեապանին համար կըսուի թէ խորհուրդ տրված է կայսերական կառավարութեանը , որ տուած ձին և ինքնօրէն իշխանութիւն մի կազմէ Գլիքիտը՝ անոր կառավարչութիւնը յանձնելով օսմանեան հպատակ քրիստոնեայ իշխանի մը :

Բ. Գրանը այս ամէն բարեկամական առաջարկութեանց վրայօք տակաւին որոշում մի չէ ըրած :

Կեր ընդհանուր կառավարիչ վսեմա . Սապրի փաշան մտերմ հետեւեալ յայտարարութիւնը հրատարակեց , որով իմաց կըտրուի հասարակութեան թէ քաղաքաց թաղերուն և գեղերուն մէջ ինչ կերպիւ պիտի կատարուին ընտրութիւնները թաղապետներուն (մարքիտներուն) և հողաբարձուաց խորհրդոց անդամներուն :

1. Վիլայէթներուն կարգաւորութեանը համեմատ՝ ամեն գեղերուն և քաղաքաց թաղերուն մէջ հողաբարձուաց խորհուրդ մի պիտի ըլլայ հանգեւած երկու թաղապետով : Եւ թաղապետները մահմետական պիտի ըլլան եթէ թաղին կամ գեղին ամեն բնակիչները մահմետական են . ընդհակառակն քրիստոնեայ պիտի ըլլան եթէ ամեն բնակիչները քրիստոնեայ են : Իսկ եթէ բնակչաց կէսը քրիստոնեայ և կէսը մահմետական է , թաղապետներուն մէկը

քրիստոնեայ պիտի ըլլայ և միւսը մահմետական : Թաղերուն մէջ միկ թաղապետ (մարքիտ) պիտի ըլլայ և գեղերուն մէջ 1 կամ 2 , տեղւոյն բնակչաց բազմութեանը նայելով : Եթէ մէկ մասին թիւը մեծացոյն է միւս մասին թիւէն , բազմութիւ մասը երկու թաղապետ և սակաւութիւ մասը մէկ թաղապետ պիտի կարգէ : Եթէ քաղաքաց մէջ որոց ժողովուրդը խոսն է , մէկ թաղապետ պիտի կարգուի իւրաքանչիւր մասին՝ այսինքն ազգին համար : Իսկ հողաբարձուաց խորհրդոյն անդամները թաղերուն և գեղերուն մէջ ի ժողով կը ընտրուին բնակիչները՝ որոնք տոնուազն տարեկան 50 դուրուշ տուրք կը վճարեն կառավարութեանը և 20 տարեկի հոգի հասակունին : Հայտնի է թէ իւրաքանչիւր ազգ զատ զատ պիտի ժողովուրդ :

2. Թաղապետաց և հողաբարձուաց խորհրդոյն անդամաց ընտրութեանը համար՝ թաղերուն և գեղերուն մէջ ի ժողով կը ընտրուին բնակիչները՝ որոնք տոնուազն տարեկան 50 դուրուշ տուրք կը վճարեն կառավարութեանը և 20 տարեկի հոգի հասակունին : Հայտնի է թէ իւրաքանչիւր ազգ զատ զատ պիտի ժողովուրդ :

3. Կրնան թաղապետ կամ հողաբարձուաց խորհրդոյն անդամ ընտրուիլ անոնք որ 30 տարեկան են , 100 դուրուշ տարեկան տուրք կը վճարեն կառավարութեանը , և Բ. Գրան հպատակ են :

4. Հողաբարձուաց խորհրդոյն անդամները և թաղապետները ի տարուան համար պիտի ընտրուին : Եւ եթէ երկրորդ տարուան համար չկրնան նորէն ընտրուիլ , անոնց տեղը ուրիշները պիտի յաջորդեն միւսնոյն կերպիւ : Իմամները և քահանաները տնդամ էր համարուին հողաբարձուաց խորհրդոյն՝ իրենց թաղերուն մէջ :

5. Թաղերուն և գեղերուն մէջ իւրաքանչիւր մասին՝ այսինքն ազգին , թաղապետները իրեն գործակատար կը համարուին տեղական իշխանութեանը՝ վսեմ ժողովման հարկաց և ուրիշ այսպիսի գործոց իսկ հողաբարձուաց խորհրդոց պաշտօնը պիտի ըլլայ հսկել հարկաց կանոնաւոր և արդարութեամբ բաշխման և գեղերուն մաքրութեանը վերայ , նմանապէս հող տանիլ երկրագործութիւնը դիւրացնելու և փոքրիկ գործքերը ու վեճերը բարեկամաբար լուծելու իրենց գեղերուն մէջ , որչափ որ օրէնքը կը թմբկատուէ :

6. Կերիայ յայտարարութիւնը քանի մը անգամ պիտի կարգադրուի ամեն թաղերուն և գեղերուն մէջ , որպէսզի բնակիչները իմանան , չհետ այնորիկ երեք օրուան մէջ պիտի ընտրուին թաղապետները և հողաբարձուաց խորհրդոյն անդամները . և ասոնց անունները՝ տպեալ օրհնակաց վերայ արձանագրուելէ ետեւ , տեղական իշխանութեանը պիտի յանձնուի :

Գաղղիոյ պաշտօնական օրագիրը հրատարակած

ըլլալով թէ գաղղիական դրօշակը պիտի պարգուի Զիվիթա-Վէքիայի բերդերուն վերայ , Վիլթոր-Լիմանուէլ թագաւորին կառավարութիւնն ալ փութալու հրաման տուաւ քահանայապետական երկրին սահմանագլուխները գտնուող խաղաղան դրօշակը , որոց թիւը 50 հազարի կը հասնի , որպէսզի շուտով յիշեալ երկիրը մահն և զինուորական կերպիւ տիրեն քանի մը զլխաւոր քաղաքաց :

Հեռագրական նորագոյն լուրերը կը ծանուցանեն թէ այս հրամանը կատարուելէ և խաղաղան դրօշակը Զիվիթի ղորապետին ընդհանուր հրամանատարութեամբ , քահանայապետական վիճակաց մէջ մտերմ և ուրախութեան ազդակներով ու բազում սիրով ընդունուել են հոռմէական ժողովրդէն : Եւ կողմանէ գաղղիական ղորքն ևս Զիվիթա-Վէքիա ելելով , անկէջ ուղղակի հոռմ գացեր են :

Իտալիոյ պաշտօնէից խորհրդոյն նախագահ և արտաքին գործոց տեսուչ Վէնետիկա ղորապետը շրջաբերական մի հրատարակելով՝ կը յայտնէ Սեպտեմբրի պայմանագրութեան ի գործ դրուելուն մեծամեծ դժուարութիւնները և կը յաւելու , թէ իտալական ղորաց քահանայապետական երկիրը մահն , լե՛ գաղղիական միջամտութեան հետեւութիւնն է , որ կը պարտաւորէ Իտալիոյ կառավարութիւնը՝ որպէսզի հաւատարմ կերպիւ միւսնոյն հանգամանաց մէջ գտնուի միւս գաշնադրեալ մասին հետ : Եւ ընթացքով այնպիսի վճռական լուծում մի կը յուսայ , որով ազգային փոփոքները ի գործ դրուելով՝ Պապին ապագածային պաշտօնին հարկաւոր եղած արժանաւորութիւնը և անխախտութիւնը ապահովուին :

Գաղղիոյ արտաքին գործոց պաշտօնէայ մօսիւ Սուրիէն ևս շրջաբերական մի հրատարակած է , որով Կարդէնի կայսեր կառավարութեան սատակը զգոցութիւնը յայտնելով իտալական ղորաց պապական երկիրը մահնու ղրայօք , խստիւ կը բողոքէ այս ընթացքին դէմ :

Ինչպէս կը տեսնուի , վերոյիշեալ գեպերը խիստ ծանր և վտանգաւոր են : Հաս մարդիկ կը վախնան թէ մեծ պատերազմ մտաւ լուծուի մէջ Եւրոպայի մէկ կողմէն , և Իտալիոյ ու Բուլղարիոյ միւս կողմէն , վսեմի տարակոյն չկայ թէ Իտալիոյ կառավարութիւնը վստահ պիտի ըլլայ Բուլղարիոյ օգնութեանը վերայ , ապա թէ ոչ՝ այս աստիճան դէմ պիտի չգնեն Կարդէնի կայսեր կամօք :

Ի վերայ այս ամենայնի , շատ հաւանական է նաեւ , որ Գաղղիոյ ու Իտալիոյ կառավարութիւնները իրենց փոխադարձ ընթացքին երեւանաց հակառակ՝ համաձայն ըլլան իրարու հետ դադարապէս և նպատակ ունենան ի ներկայութեան երկու բազմաթիւ ղորաբանակաց՝ սիրով վերջանել զհոռմէական

Սանդան հարաքար , մանքան բարաքար :

Ի սկզբան գրութեանս , ո՛վ պատուելի խմբագիր , հաւատա՛ ընաւին չյուսապար թէ ցաւալին տանդուա՛ ձգելոց էր բան մեր երկուր ցայս վայր , և որչափ դուր գործեցաք ամիսո՛ք զգրիչ մեր ունել և կարճ կապել , այնքան հարկ և խաւաւք երկարաձգեցին , Եւս՝ օրինակ քեզ , զի մինչ ցայս վայր հասեալ յօդուածոյս կամէտը յանդուարել , հարկեցայ դնալ յեկեղեցին յուզարկաւորալթին միայ բարեպաշտ մեռելոյ , ուրանոր տեսեալ զբաճանայ վիշտի պաշտօնի . (որոց մին , ասի , ի կողմանցը Տանդուաւնի տէրջովհանէս անուն) . նախ տեսի կրճատել զհանգստեան Դարակաւս , երկրորդ ի բաց ծաղեցաւ վերջին Աւետարանն « Զայնժամ արդարքն ծաղեցին » . երրորդ ի գերեզմանի բարձի թողի առնելոյ Պողոսեայ վարչական օրհնելն մեռացաւ , անժամանակ այսինքն չէ հասեալ « Ե՛ր ուղղեա՛ զդէպս » զին իջուցտենել ի գերեզման հրաւնայեալ , հող օրհնելք ձեռամբ զիարարձաց կատարեցաւ (2) . կնքումն գերեզմանի ի քառակուսի՝ միակողմանի վճարեցաւ . և միով՝ տարաքաղք մեռաւն եղեւ շողգամաթաղ , մերձաւոր մեռելոյն ընդհուպ (որ գողցես զՄաշտոցն ունէր ի սրտի) . ուստի ի խոր խոցեալ հարցանէ ցրարեկամոք՝ թէ բնաւ արդեօր թաղեալ էին նորա զայլ մեռեալ . այսպէս և

(2) իրկանել հողոյ մեռելոյն ի մերձակայ ընտանեաց կամ սիրելեաց սովորութիւն է հին , որպէս եւ իմիջ փափաք մեռանողին , որ յօրհնելն զգոհակուսն կամ զգնուանին՝ տես , Դուք ապրիք որ իմ երեսին մին լուսն հող ձգէր :

որք շուրջ զգերեզմանուն՝ ելին զայլթաղալթեամբ :

Իրոց սցուտ աննայնիս եզրակացութիւն բանիս լինի հաւատալ թէ արդի քահանայք երկեղեցոյ մերում ո՛չ միայն գրկին զկեղեցանի ժողովուրդ ի քարոզից և ի կրօնական խրատուց , այլեւ զմեռեալ ի վերջին սովորական և կանոնաւորեալ աղօթից պաշտօնաւ . թող այժմ բարեխաւսանձ ընթեցողաց դատել թէ ի զօր որբանք մեր , և թէ յաւել զի՛նչ ստացաւ քան զորատաց տուրք թէ զիտուն է բաւական լոկ մի բան . իսկ տղէտին հազար իմաստն է դուր ջան :

Ընդ վայր տանջիս անխնայ մշակ՝ երբ արտորայք անբերի :

Գեթ քեզ խնայեալ , մի համբառնայր աշխատուեալն ի վայրի :

Մերմանց ողի՛ տան լինել , պարարտ ի գոյս հողէ ջուր : Ուստի բարձեալ ջուր երկնային՝ ախօ առնուել ի խոր . Հողանունն ոչ ինչ պակաս հող կենտամալ ի կենի :

Գանձատիրին և ոչ նուազ գանձ քան զողի պիտանի : Եթէ հնար , ըն՛ր անզգայ մինչ տիրելիս աշխարհի :

Իսկ եթէ ոչ՝ հառաչաւոր ցլունչ վերջին յաշխարհի :

Այսպէս եթէ Ստեփաննայր ղորապետն Յեսու թաղ կարօտութեան լրտեսաց ոչ բաւականացաւ հանել զիարային հնոյ յերկիր Աւետաց , զիարք ապա և վեհալուս կաթողիկոսն մեր բաւական ի հանումն նորոյս խորայնի ի սպաշով առանց օգնականի . ուստի եթէ մեր և եթէ դուք ըստ իրաւանց պարտաւորեալ իրեն լրտեսաց՝ տալ նմա ծանօթ յանձնաթի վայրոց , մանաւանդ և ձեր պաշտօնիս ի զմին վերահաստատեալ : Զի՛նչ էն լրաթիւրթ , եթէ ոչ լրտես և մեռնեալիք

լաւայ և վտայ . նո տուուել ևս իրեւ տալիկանս՝ ի խանութիւնոց հարթող և մարքող , և բարձր խոչից խոթից պողոտացից բնութեանս , թիւ ցայս վայր իսկ՝ ազգութիւն մեր տիրաւոր ոչ իմացեալ զյարք , զվարկ և զարմէս նոցին . սակայն և որը դուռ ուրեք ծանեան , ժողովուրդ ևս եղեն իմանալի և զգալի նպատակի և ճոխութեանց նոցին . ուստի և ոչ սովոր զնոս աղքատութիւն մեր աստի յարդարակողով լրաթիւրթ . և այս իսկ եղեալ քաղաքութիւն անբարեբաղոյց յանդուպ արշաւան . զի մութն գիշերի ոչ սակաւ նպատաղուց և զիշերաշրջիկ խնկարարոյց , առ որ մեր զմերս պարտիս վճարեալ պարտ , թողումը զհաստարտ կոթիւնն ի ձեր պարտիս . զոր եթէ արժանի , կարէք ի քանաւորականի լրադրոյք տալ տպագրել . իսկ եթէ ոչ՝ զիտեմք զի բազում են ի ձեզ տրցալք գրուածոց անարժան հրատարակութեանց . ընդ նոսին ընկերացի և սա՛ Վերջուորեղով զըրուածս յետադայ քերթայով , մնալ

Քոյք հաւատի

1. Լուսաւորեալու հայ մի :

Արեւի ղորաթիւնոց յերկնից քաղցրամայն , Որչափ զեղեղէ յունկուտ անխառն , Իմ թմբուկ , ասէ , և ևս զերտրժան Ստորժ լսելաց ցոփ հեշտաւորին :

2.

Որինչ անհրեղէն , չառնու նիւթ հրոյ , Այլ զերթ տղամարդ՝ կոշտանայ յերկրի . Այսպէս ընդունայն արժէք մեծազնոյ Սնդամանդին իսկ՝ յաշս ոչ գիտողի :

ինչիւրը, պարտաւորելով դաճանայապետական կառավարութիւնը ընդունել լուսաւորեալ դարուս պաճանջած ազատասիրական պայմանները. որոց դէմ մինչև ցայսօր՝ ոչ կարեմք (non possumus) հըռ- շակաւոր պատասխանը կըրկէր միշտ:

Անցեալ շարժու իշխման Յունաց հասարակութիւն- նը ի թողով պաշտօնակցաւ իրենց առաջնորդարանը ուր ներկայ էր նաև մեծաշուք Սուլթան-Ալէյը քեր Ղըրղըրիտ Նըրիսթաքին: Այս ժողովոյն նպատակն էր վերջին որոշում մի տալ քաղաքէն դուրս հաս- տատուելու դերեքմանտան խնդրոյն, որուն հա- մար շատ ժամանակէ ի վեր հրաման եկած էր Ք. Վանէն: Այլ իճարական հարկաւոր քննութիւն- ներէ ետև, չորս անգամներ բաղկացեալ մասնա- ժողով մի կազմուեցաւ, որպէսզի քննուէ և դտնէ վայելուչ գետին մի քաղաքիս շրջակայները՝ դե- րեքմանտանի ընկու համար: Այն ժաշուք Սուա- վին-Ալէյը՝ որ իւր բարձր պաշտօնը խաճեմութեամբ ու դործունէութեամբ ի գործ կըդնէ միշտ, իմաց տուաւ ժողովոյն ըստ հրամանի մի վսե՝ ընդհա- նուր կառավարչին որ, եթէ տէրութիւն ստացուածք- ներէն յարմար գետին մի կըգտնուի դերեքմանա- տուն ընկու, կայսերական կառավարութիւնը պատ- րաստ է ընծայելու զայն Յունաց հասարակութեան:

ԱՅԳԵՆՈՒԹԻՒՆ

Երկրպագողի ազգային տեղեկութիւնք:

Ամենապատիւ տէր Լեւոնի Ս. Պատրիարքը տա- կաւին Լեզիպոսին չիճարարածաւ յԱթոն իւր ի սուրբ Լըուսալէմ: Յատկի սրտիւ կիմանալք թէ տարաձայնութիւնը ծանր կերպարանք մի ստացած է ի մէջ Կորին Սըրաղնութեան և իւր հոգեւոր հօ- տին՝ աշխիւն Լեզիպոսի Հայ ժողովրդեան, ի պատճառս եկամտից անշարժ ստացուածոց ինչ, որ կըգտնուին յիշեալ երկիրը յանուն Լըուսալէմայ վանուց, եկամտաք՝ սրբ ծախք կըլան ի զարդա- ցումն ազգային գոյրոցաց Լեզիպոսի:

Արքեպիսկոպիտ ազգային որպէսզի այս վէճը, որ տարաձայնութիւն մըն է ի մէջ բարեգութ և իւր սիրելի որդւոցը, հայրական և որդիական փոխադարձ սիրով լմընայ: Վասնզի ո՛ր և է օտար միջամտութիւն մի՛ թէ՛ ձեռնահաս և թէ՛ անձեռնա- հաս, կրնայ ևս առաւել ծանրացնել այս դործը, մանաւանդ այժման լուսաւորեալ և ազատաւոր ժա- մանակիս մէջ: Երբմ ազգային մանկանց դաստիա- րակութեանը համար եղած ծախքը՝ նուիրական հա- մարուած է: Ուստի սիրելի է մեղ յուսալ թէ, մեր եղբայրական խոնարհ խրատուցը ուշադրութիւն մա- տուցանելով, երկու հակառակորդ կողմուքն ևս պիտի համոզուին և պիտի փութան սիրով և բարե- բեկամութեամբ վախճան մի տալու այս վէճին ի մեծ գոհունակութիւն ընդհանուր Հայոց ազգիս:

Արևսեմք նաև թէ Լեզիպոսի առաջնորդական ընտրութիւնը, ըստ արամադրութեանց ազգային Սահմանադրութեան, արդէն ի գործ գրուել ու լմընցեր է քուէարկութեամբ: Քուէից մեծադոյն մաւը՝ իրապիզոնի տէր Սերոպ Եպիսկոպոսը ըս- տացեր է. հետևաբար Լեզիպոսի առաջնորդ հրա- տարակուելով՝ հարկաւոր եղած պաշտօնական նա- մակները անմիջապէս գրուել և յուղարկուել է առ ամենապատիւ Ս. Պատրիարքն Ա. Պոլսոյ և առ նոյն ինքն գերա, տէր Սերոպ Եպիսկոպոսն: Ի գիտ- սեմին ոչ ընդունելութեան այս արժանաւոր հոգեւոր հովուին, (որ չեմք յուսար թէ կըմբծէ եգիպտա- Հայոց խնդիրը), խրիման գերա. Սիրտիչ վար- դապետը՝ ըստ առաւելութեան քուէից տէր Սերոպ Եպիսկոպոսին յաջորդը ըլլալով, Լեզիպոսի առաջ- նորդ պիտի կարգուի եպեր:

Յայտնի է թէ Արև-այ Սայիսի 27 թուոյն մէջ Լըուսալէմայ ամենա, տէր Լեւոնի Ս. Պատ- րիարքին՝ Հապէշտանի անդիպացի բանտարկելոց ազատութեանը համար առ թէթովորութիւն յուս- ղարկած աղերսալիրը հրատարակելով, քանի մը ազ- ցօղուտ խորհրդածութիւններ ըրած էինք այս մար- դասիրական բարեխօսութեան վրայօք: Եւ ինչու թէ Սեմին Բրիտանիոյ վեհաճան կառավարութիւնը, որ և ինչ կերպիւ, շնորհակալութեան և վարձատրու- թեան արժանի պիտի համարի զայն:

Այս յօդուածը ինչպէս նաև Կորին Սըրաղնու- թեան նամակը՝ Արև-այ յիշեալ թիւէն թարգ- մանուելով, կարկաթայի Տ. Ինկիլէն օրագրոյն Սեպ- տեմբերի 10 թուոյն մէջ հրատարակուած է ի պա- տիւ Հայոց ազգին: Այս մեծաթերթ օրագիրը, զոր անցեալ շարժու ընկալաք ի Հնդկաստանէ, մեծ սիրով և հետաքրքրութեամբ կարդացուեցաւ Իզմիրի անդիպացի երեւելիներէն:

Յետագայ յօդուածը կարկաթայէն Սեպտեմբերի 2 ամսաթուով յուղարկուած է մեզ:

ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ ԱԶԳԱՅԻՆ

Բրիտանական կառավարութիւն քաղաքիս, որ ի քանի տմաց հետէ և այսր շահատակի ի գիւտս բարձման մաղձայոյը (կամ Փորտրերան ասացեալ կօթոյ) տնտիւն- օժանդակ գտեալ և դարձուին թաղման մեռելոց ի քա- ղարամիջի կամ յեկեղեցիս, հրաման արձակեաց վրան որովման յատուկ նոր հանգստարանի արտաքոյ քաղա- քին: Հայազգի ժողովուրդ մեր՝ որ սովորն էր թաղէկ- ղարուստ մեռեալս յեկեղեցիս և զաղքատս ի հանգըս- տարանի (որ ի քաղարամիջին), հարկեցաւ ունել զմին շատիկ ի բացարկայս: Չին հասարակաց ժողովոյ տակ և լին՝ տուաւ արձակութիւն եկեղեցականին, որքեալ տնտիւն եկեղեցոյ, գնել զգետին նոր յայն պէտս. (քանզի տնտիւնն չունէր տալ հասարակաց մեռելոց օթարան ճրկ): Պատու տեղի մի ի հարգելիցաւ տեղում, որ տնտայ ճանապարհաւ և անտպտ զբիս քն ձանձ- րոյթ մեծ ի մեռելատանարս ն ի յուղարկուորս պատ- ճառէր թէ՛ յարեաւ և թէ՛ ի ջաղը անձրեւո մանաւանդ անկարողաց բառնալոյ զմեռեալս իրենաց կաթօր՝ որք պարտաւորին գնալ հետի: Հուսի յաջողեալ ի ձեռն պարոն Էլեաթի Պաշտօնական ջուղայեցոյ միոյ՝ անդա- մոյ հասարակութեան պատուաւորաց քաղաքիս՝ գնումն մից ընդարձակ տեղոյ յանկապատեալ որովք և աղ- զի աղբի պաղարիս ծառաք, ունելով և ի գողի գեր- կուս լին բառական ձկարք: Այս վերջին օթարան հա- տարակայ՝ գողջը ի վերտտեկ պառաշածեալ տակ ու- նելոյ ի ծոյր շինեալ իմն ընդ հիւսիսով առ տուեկս պառաշածաւոր հիմնալ կութեալ ըստ ձեոյ եկեղեցոյ, խորհրդածեցաւ յարաբել և աստ տաճար Ատուծոյ և աղթարան նոր ի գիւտութիւն հասարակոյ՝ առ ուղղա- կի բառնալոյ անդ զմեռեալս և յետ սովորական պա- տուաղի և պաշտաման թաղի ի հոյ, հիւսիսանկ վարե- լոյ յեկեղեցին քաղաքամիջի վրան կառարման հարկաց և փոխադրելոյ անդ մեծ տաճանամբ: Ուր հնաւարու- թիւնն տարր՝ իրեն երեք աստարդքք: Թող և դրաւ կութիւն հասարակութեան որ ըստ մասին մի կամ եր- կու փարսախօք հետի են ի միմեանց: Տեսեալ մեր զուե- ղին և զեկեղեցին հաւանեցաք յոյժ (թէ և մեզ տոցն մասն): Այս՝ եկեղեցին թէպէտ փոքր քան զքաղաքա- միջոյն, տակայն ըստ ամբիտի և վայելուչ դրկն անպա- կաս ի կարեւոր չքոյ. ուր և կարգեալ զժամկոչ և զճա- ուայս ի պաշտամութիւն և ի յապուսումն ծառոց և խո- տոց և ի մարքութիւն պարագայից:

Այս նոր ընդհանուր հիւրանոց հասարակ սեռից՝ որ դիւրացոյց զերկս բաղձաց (մանաւանդ քահանայից պաշտօնակալաց, եթէ շնորհ ունիցին չկրճատել զու- վորական երգս և աղթս պաշտամանց և չզրկել զմեռ- եալս յանկապութեան վերջին), յիւրեւ տրոջեալ մա- տուեն, մին վրան աղքատաց ճրկ, և մին վրան ձեռ- նահատից կիսաշափ գնով քան զը վճարել յեկեղեցին, այն է 50 առիկք: Արդարեւ չէր չեղիւնին ջուղայեց- ոյ պատեհ քան զայս ծառայութիւն առ համակոչ քա- ղարակիցս ազգին, եթէ ունիցի և զայլ ազգի միջոցս բաղձուն, որում թէ և տուեալ մեր զշնորհակալիս լիով (որ ըստ արձանագրութեան տկար յոյժ), յորժամ գտեալ մեր գնալ թերութեամբ զգետնաք յաշխատանս ընդ վարձաւորաց տեղոյն ի յարմարել և ի հարթել պառկանաւ որաց, (որ չէր տուեալ հասարակաց և թէ ինքն միայն խմանոյ թէ ո՛ր հոգեւոյ). բայց և այնպէս սովոր հրապարակաւ երկրորդին ոչ տարաղկայ: Այս, այսպիսի անկեղեղ աշխատասիրութիւն և եռանդ հոգ- ոյ՝ վրան գիտողաց բաղձում ինչ, այլ վրան անձնաւոր գոտարակոյ՝ և ոչ մի ինչ:

Պարծանք լինի հայրասիրաց ընել և հաստատել զհա- տատիս, զի ի սկզբանէ հաստատութեան դաղթակա- նաց քաղաքիս, ջուղայեցոյ լիով զեկաւար (սու քանչի) նաւուն կառավարութեան, Տէր ապեց և ցիտտարած կեալ մնալ սերնդովք հաստատուն ի նախանձելի համ- քաւս և պատիւս նախնեաց և չինել տարբեր ունակու-

թեամբ յեռնորդք՝ նոյն (բաղնիսյան կամ քեսաչի): Ընանալեւ միշտ դարդ և զվարկ ազգութեան յօտարա- ցին՝ ի չինել նշաւակ ծաղու նոյն, թէ չեն սորս որդիք հարց ճանաչողաց գնովէն յորենարալս և կե- ուցանողն յիւրեաց դառն սովու և սղութեան, որչափ այժմն ընդ քեօք հեղինակ բարձի թողի Լըմամբ ազգայ- նոյն դպրոցի. զոր հարց յոչնչէ գոյացուեալ հա- տատեցին, որքեք տմենաբաւական գոյիւ անբաւական ի կառավարին: Տեսանեն զնա ի հաղաղ վերջին հո- դեվարան ազադակի առ շնորհածին որդիսն, և չտե- սանէ որ խնամածու ինքեան՝ զէ՛թ ի վերանորոթեան և ի պէտս ոյլ առժամանակայ կեցիցն. ո՛չ թէ, ո՛ր- քան հոգի նախնեաց ի մասին ազգայնոյն՝ տարբեր ընդ նորոցս: Այսպէս յոյժ և լիւր ախոսս. հատաւ վատ- նեցաւ, ասեն, զոյք լմայալովսն ճորայեղոյ՝ և տակա- վին նորա ի տաղնապ վերջին ոչ զգաստացեալ ի պաշ- պանումն վերանաց:

ՄԻՆ ՀԱՅ ՄԱՐԴ

ԾԱՆԻԿ

ԿԱՄ ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՍՐԵԻՆԵԼԵԱՆ ՎԷԳ

Տպեալ ի Կ. Պօլսոյ ի գործարանի Քիւրքճեան:

1867

Այս գրքոյը՝ որ ուրաւալ 130 էրեւ: բաղկացեալ է, վոյքեօի բարոյական եւ իմաստասիրական վե- պերուն ընտրելագոյնն է. զոր արժանապագ պարոն Մատրեոս Մամուրեան ուսումնական երիտասարդը գաղղիարեմէ բարգմանեալ ի լոյս ընծայած է: Այս գործը ուրիշ վիպասանական աշխատասիրութեանց պէս երեւակայութիւնք չբարբորեր որ վտանգաւոր է երիտասարդաց համար. այլ ընդհակառակն օգտակար խորհրդածութեանց միս կընծայէ, մարդոյս բարբը ու վարբը ճշդիւ կընկարագրէ, եւ վերջապէս այն- պիսի խրատներ կուտայ, որ ամեն վիճակի մարդոց կըպատկանի. ըստորում ճշմարտութեան եւ սրտի գիտակցութեան վերայ միմուռած են:

Կըվաճաւի Կ. Պօլսոյ ամեն գրավաճառաց քով ի գին 8 դարուշի:

Պատկերագրոյ

ՕՐԱՑՈՅՑ ՏԵՏԵԵԱՆ

1868

Կը ծախուի Իզմիր և Պօլսոյ բոլոր Հայ գրավաճառաց խանութները:

Նոր Հրատարակութիւն

ԿՈՍՍ

ՄՕՆԹԵ - ԳՐԻՍԹՈՅ

ՎԻԳԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԵՔՍԱՆԴՐ ՏԻԻՄԱՅԻ

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՏԻԻՐԱՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՏԵԵԱՆԻ

Մասն Հինգերորդ

ԶԵՄԻՆՈՒՆ

ՏՊԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՏԵՏԵԵԱՆ

Ծախու և գտնուի Իզմիր Տէտեան տպա- րանք, Կ. Պօլսոյ, բոլոր Հայ գրավաճառաց խա- նութները ի գին 15 դահեկանի:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, 25 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

Մայրաքաղաքիս Դաղղիոյ դեօպան վսե, մօսիւ Պուրէ՝ որ ժամանակէ մը ի վեր փարիկըղտունէր, ամսոյս 17ին վերադարձաւ Մարսիլայի ճանաչ պարհաւ: Եւսէ-է-է-է-է-է Պիւ- լըաղբին զրածին նայելով, Կորին վսեմութիւնը հոգ պիտի տանի անյապաղ մեծ գոյրոց մի հաստատուելու մայրաքաղաքիս մէջ, ուր կարգալ և զրեւ զիտոյց 500 մահմէտական պատանիներ պիտի դաստիարակուին զաղղիացի վար- ժապետաց դասատուութեամբը:

— Կըսուի թէ, Կորին կայսերական վեհապա- րութիւնը միտք ունի Օսմանիէ կարգին առաջին

